

ikke har været i fuld Udstrækning i den Periode, der er tilendebragt. Naar der sættes virkelig Kraft ind paa at opdrage en Stab af dygtige Befalingsmænd, som skal være af den Beskaffenhed, at de har Forstaaelse af, at det Menneskemateriale, de bliver Lærere for, først og fremmest skal behandles som Mennesker og være Genstand for deres daglige Omhu, saa vil der blive kastet en ganske anden Glans over de unge Soldaters Liv end den, der nu manges Gang har været. Jeg indrømmer fuldt ud, at der ofte kan være sket Forseelser paa dette Omraade, der er jo brodne Kar i alle Lande, men naar der nu bliver gjort Bestræbelser for — hvad jeg tror, der bliver fra den højtærede Forsvarsministers Side — at faa, om jeg saa maa sige, den rette Aand ind i Hæren og Flaaden, vil man derigennem have Sandsynlighed for, at vort Folks Syn paa Militærtjenesten og hele Forsvarssagen bliver lysere og bedre, end det er nu. For mig er det ganske uden Forskel, hvorledes Rangforordningen indenfor Hærens og Flaadens Rammer bliver, det er mig ganske uden Forskel, om man kalder Befalingsmændene det ene eller det andet, naar blot man sørger for, at de er i Besiddelse af de Evner, som Folket maa kræve af dem som Folkeopdragere.

Om de forskellige foreliggende Forslag vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Regeringens Hærløvsforslag tilfredstiller mig ikke fuldt ud. Efter min Mening er Rammerne for svage, og desuden har Lovforslaget et overordentlig svagt Punkt deri, at der undrages $\frac{2}{3}$ af Danmarks Ungdom den Militærudannelse, som skulde være og forhaabentlig i Fremtiden vil blive et overordentligt Gode for de unge Mennesker. Tillige har Lovforslaget den Ordning, at der lægges en betydelig større Styrke i Jylland, end Jylland selv kan præstere af tjenstdygtigt Mandskab. Man vil altsaa vende Fornoldet fra Ordningen af 1909 om: efter den drog man Jyder over til Sjælland, men nu vil man drage Sjællændere over til Jylland. Dette vil jeg meget fraraade. Jeg skal ikke gentage, hvad der tidligere er sagt om Faren udadtil ved at skabe et stærkere Forsvar paa den ene Front end paa den anden. Jeg synes, denne Fare er saa selvindlysende. Men foruden dette vil jeg pege paa et

andet Punkt, som efter min Mening har en meget stor Betydning, nemlig det, at de unge Mennesker faar Lov at blive i den Landsdel, hvor de hører hjemme, og endelig at de Garnisoner, vi i Øjeblikket har, bibeholdes. Det vil for mange af de mindre Garnisonsbyer være ganske ødelæggende, dersom man nu saa kort Tid efter, at man etablerede de nye Garnisoner, vil ophæve dem. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Forsvarsminister at, overveje at forandre dette, saa at man virkelig kan uddanne Mandskabet, hvor de hører hjemme og om ikke fuldt ud, saa omtrent i alle Tilfælde bibeholde de Garnisonsbyer, som man har nu.

Det konservative Folkepartis Forslag kan jeg i det store og hele slutte mig til. Det rummer det, som jeg sætter højest. Det gælder Forslaget om at give alt det tjenstdygtige Mandskab, som ikke bliver udskrevet til særlige Vaaben, en kortere militær Uddannelse, en Uddannelse, som efter min Mening kan ordnes saaledes, at det bliver et Gode for disse Mennesker. Der er et enkelt Punkt i vort Forslag, som jeg ikke kan slutte mig til, Forslaget om Ordningen af Kystartilleriet, et Forhold, som jeg senere skal vende tilbage til.

De Forslag, som de Radikale og Socialdemokraterne har stillet, skal jeg ikke trætte det høje Ting med at gaa ind paa. Efter de Udtalelser, jeg har fremsat, maa ærede Medlemmer vide, at jeg er absolut Modstander af et hvilket som helst af disse Principper.

Partiet Venstre og det konservative Folkeparti er enedes om en Indstilling af en Ordning af vor Flaade, og dette forbavser mig i allerhøjeste Grad. De Mennesker, der har været tilforordnet fra Flaaden, maa være Mænd med stærke Villier, naar de har kunnet faa disse to Partier til at gaa ind paa og til at foreslaa den Ordning for Flaaden, der her foreslaas. Jeg forstaar det ikke; jeg forstaar ikke, at man herhjemme stadig skal vedblive at have store Krigsskibe. For mig staar det saa klart, at den Opgave, Flaaden nar at løse, løses bedst og mest fuldkomment gennem Torpedobaade og Undervandsbaade. Vore Farvande er netop som skabte til dette. Danmarks forskellige Farvande indenolder saa mange Vige og Fjorde, hvor netop saadanne